

Tumtippen

Nr 100 – april 2020 MAGISKA BRÖDERNA Sveriges äldsta trolleriförening

Crillos comments

Detta är nummer 100. Hundra nummer av Tumtippen.

Jag har försökt ta fram de bästa historierna, reportagen, jubileerna och inte minst de bästa tricken som har publicerats enligt mitt tycke i Tumtipparna från år 1982.

Det har varit en spännande läsning att ha gått igenom vår Tumtipps historia. Det jag tar fram här är det jag tycker är bäst. Det har inte varit lätt. Du har säkert en annan uppfattning, som jag kanske delar med dig imorgon.

Jag är imponerad av att läsa vilka seminarier vi haft. Vi har haft världsartister som Topper Martin, Tim Star, Love Melander, Tom Stone, Gazzo, Charlie Rivel Jr och inte minst Johnny Lonn vid ett flertal seminarier.

Av våra egna medlemmar har Daniel Risman och Rolf Isberg gjort ett antal förstklassiga seminarier och workshop.

Jag vill speciellt tacka Ismo, Dag Lofalk och Hans-Erik Fröberg som har bidragit med artiklar och trickbeskrivningar.

Vi lever i en annorlunda tid. Det blir inget fysiskt årsmöte i år, utan ett digitalt, vilket jag hoppas du deltagit och deltar i.

Coronan verkar sitta i, därför undersöker styrelsen andra kommunikationsmedel som Zoom.

Tumtippen kommer som vanligt.

I detta nummer, som sagt, det bästa från tidigare Tumtippar. Bland annat åtta kanontrick, som jag tror fallit i glömska.

Trevlig påsk!

Crillo

HUR DET BÖRJADE

Nr 11

TUMTIPPEN

Inför höstmötet skickade Sven Lingö ut en förfrågan, om vi var intresserade av att starta någon form av tidning eller rättare sagt ett enklare informationsblad, så att medlemmar som inte kan närvara vid alla möten ska kunna ta del av vår verksamhet i föreningen. På höstmötet togs frågan upp och alla tänkte på idén. Sven Lingös namnförslag TUMHYLSAN ogillades av Carl-Oscar Howing, som ansåg att det var lite avslöjande och föreslog TUMTIPPEN som alternativ. Saken var klar, – TUMTIPPEN fick den heta. Evert Myhrman ritade trevliga vinjetter, och skrivandet kunde börja. Här är resultatet av vår nyfödda TUMTIPP. Hoppas att vi alla kommer att trivas med den.

Ordföranden Torsten "Florentine" Engström tog på sig redaktörskapet tillsammans med Michael "Hill" Hillenius och Evert Myhrman. Året var 1982.

Florentine blev den som skrev Tumtipparna till sin bortgång år 1996. Han hade då publicerat 25 Tumtippar. Innehållet var alltid referat från våra klubbträffar, där Florentines refererade om våra tävlingar alltid var med. Och om de tävlande hade han alltid synpunkter, antingen var det ros eller ris. Vanligtvis hade han med ett trolleritrück i varje nummer, och det var uteslutande korttrück.

Tumtippen omfattade vanligen 2 - 4 A4 sidor, som skickades ut i samband med kallelser till mötena. På den tiden var det brevpost som gällde. Jag tryckte upp och så bladade vi hemma hos Torsten.

FLORENTINES REPORTAGE

Här ett reportage från årsmötet 1991 på Cafe Plugget.

När kaffet serverades presenterades kvällens gästartist **Mr Colland**. Han visade oss en klassisk trolleriakt som han inte behöver skämmas över. Här fick vi se ett prov på hur trolleriunderhållning ska se ut när den är anpassad till en blandad festvänningspublik. Bravo Colland!!

Som alltid har vi en tävling på programmet för att våra medlemmar skall hålla sig aktiva och få chansen till lite publikträning. Den här gången var det 6 stycken som ville prova lyckan.

Topper Martyn kopplade ett kyskhetsbälte på en åskådare vilket såstes med ett hänglås. Som tur var hittades den rätta nyckeln så småningom. En invecklad procedur att prova alla nycklar drar tyvärr ned underhållningstemat. Vi vet att Du kan bättre Topper.

Mr Dannyman gjorde en mycket trevlig rutin med ett stålband som han formade till olika figurer med en underhållande monolog. Ett bra mellantrick i en trollerishow.

Egon Nirin visade återigen prov på att han behärskar den gamla skolan när det gäller trolleri. Den här gången visade han en humoristisk tankeläsningrutin där publiken var med på noterna.

Crillo som blev kvällens vinnare. Han lät en lånad klocka försvinna i en damstrumpa. Efter mycket om och men erbjöd han klockägaren en limpa som kompensation för den försvunna klockan. När limpan delades i två delar återfanns klockan inbakad i brödet. Crillos vinnande stil med glimten i ögat går tydligen hem hos domarna. Vi får väl lära oss en del av hans framgångar på sistone. Han har lovat att hålla ett seminarium på vår Jubileumskryssning till Åland.

Rolf Isberg trollade fram en champagneflaska som han sedan serverade oljefärgade drycker från. Därefter producerades dukar från flaskan i samma färger som drinkarna. Slutligen förvandlades flaskan till en blomsterbukett. Stilig rekvisita, – men en tönlig historia förstörde det hela. Det här nummret skall nog presenteras med musik eller en mer barbetonad monolog. Studera kvällens vinnare.

Amin utförde ett mentalt trick med fyra ess. De fyra essen läggs ned i kortasken av åskådaren. Det valda esset plockas sedan fram. Ett bra trick väl utfört. Amin är bra på den här typen av trick.

Efter tävlingen och prisutdelningen började de fria aktiviteterna. Det trollades och diskuterades i varje hörn av lokalen till sena timmen. Såga vad man vill men Magiska Bröderna är en mycket aktiv magisk förening som vi skall vara stolta över.

Florentin

I nummer 9 från 1986 hittar jag följande trick – Esskontroll. Florentine var ingenjör och förtjust i matematiska korttrick. Många av tricken som han presenterade i Tumtippen var matematiska. Här ett trick som istället bygger på att leken stackas "osynligt" inför åskådarna.

ESSKONTROLL

Effekt

De fyra essen kuperas in i leken ett och ett. Trollkonstnären visar sedan hur han har kontroll över essens plats i leken. Genom att vända upp översta kortet och räkna av lika många kort som valören på kortet visar, kommer han till ett ess. Detta upprepas med alla essen.

Utförande

Tag ut de fyra essen ur leken och lägg dem med bildsidan upp på bordet. Ännu bättre om du tagit fram essen i en tidigare rutin.

Lämna leken till blandning. När du får tillbaka kortleken, vänd den med bildsidan upp och säger - "Det fanns inga fler ess i leken".

När du säger detta skjuter du över kort från vänsterhanden till högerhanden liksom för att visa att det inte finns några ess bland bottenkortet. Vad du i själva verket gör är att du börjar att räkna kort från botten av leken. När du kommer till ett kort vars valör stämmer med ordningen från botten - t.ex. en 7:a på sjunde plats från botten, tar du en break under detta kort med vänsterhands lillfinger när du skjuter ihop leken.

För det mesta hittar man ett kort som stämmer överens med ordningstalet. Men om du inte skulle göra detta innan du har räknat till 13 så är det ingenting att bli nervös för - med lite enkel manipulation fixar det sig. Antag att du räknat till 9, och på den platsen ligger en 10:a. Skilj då bara händerna åt under 10:an och skjut ett kort från vänsterhanden över packen i höger hand, och 10:an har då kommit på tionde plats. På liknande sätt kan du alltid ordna ett break under rätt kort. Huvudsaken är att du inte gör något väsen av det, utan att det bara ser ut som om du visade några kort i botten av leken.

Du håller nu leken i vänster hand med bildsidan upp och håller ett break under ett kort som har samma valör som ordningsnumret från bildsidan.

Tag upp ett ess från bordet och lägg detta med bildsidan upp på leken. Behåll breaken!

Gör en dubbel underkupering d.v.s. lyft leken med höger hand så att breaken hålls kvar med högerhands tumme i den bakre kanten av leken. Samtidigt kuperar vänsterhanden av hälften av korten under breaken och lägger denna del ovanpå korten i högerhanden. Kuper en gång till - men denna gång i breaken.

Vänd leken så att den kommer med baksidan upp i vänster hand som till giv. Visa några av de översta korten ett och ett, men inte så många så att esset kommer fram. Du kan visa så många kort som valören på nyckelkortet som du tog breaken under tidigare.

Säg: - "Det finns inga ess överst". Lägg sedan tillbaka korten på leken.

Vänd leken med bildsidan upp. Säg: - "Det finns inga ess i botten". Skjut ut korten och visa detta samtidigt som du upprepar vad du gjorde i början av rutinen - d.v.s. tar ett break under ett kort som stämmer med valör och ordningsnummer från botten, och kuperar in nästa ess med en dubbel underkupering.

Upprepa det hela tills alla ess är inkuperade i leken.

Om du kan göra en bra falskblandning är det bra - annars gör du några falska kuperingar.

Håll leken som till giv med bildsidan ned. Lägg upp det översta kortet på bordet med bildsidan upp. Säg: "Detta är en (valör på kortet) - därför räknar jag av (valör på kortet) kort".

Räkna av så många kort som valören på kortet visar. Dessa ger du i en hög med baksidan upp som halvvägs täcker kortet som ligger med bildsidan upp på bordet. Vänd upp nästa kort från leken och förfar på samma vis tills du har fyra högar på bordet.

Vänd nu det översta kortet på varje hög och visa att det är essen.

Anmärkning

Jag brukar försöka att få hackor som nyckelkort. Detta gör att man kommer ifrån att räkna så många kort vilket förlänger rutinen. Jag tror även att "gubbarna" kan förvilla en publik som inte är van med kort.

Sixten Bemes Tumtippar

Sixten Beme och jag tog över redaktörskapet efter Florentines bortgång 1996. Jag blev också då ordförande i Magiska Bröderna. Vi kom bara att jobba fyra år tillsammans med Tumtippen då Sixten gick bort 2001. Tillsammans gjorde vi nio Tumtippar.

Sixten satt och arbetade i sin favoritfåtölj då han somnade in efter en hjärtattack. Det var som han hade känt att det skulle komma. Några månader innan hade han skrivit sitt testamente och sa till mig att han skulle testamentera en stor summa pengar till mig. Jag svarade att jag hade vad jag behövde och skulle han testamentera något så kunde han väl göra det till Magiska Bröderna. Sixten svarade, Crillo du vet vad jag tycker om organisationer. Det blir bara tjafs.

De 100.000 kr som Sixten testamenterade till mig, tyckte jag bäst skulle ihågkomma Sixten om vi i Magiska Bröderna reserverade pengarna till en Sixten Bemes fond för att användas inom trolleriet. Sixten, hoppas också du tycker att det blev ett bra beslut.

SIXTEN BEME SOM JOURNALIST

Sixten hade hela sitt liv jobbar som journalist och som redaktör. Med honom fick tidningen det format som det har idag.

- Vi gick över till A5 format.
- Vi tryckte då också Tumtippen i pappersformat, som oftast blev på 12 sidor och skickades ut till medlemmarna.
- Varje nummer skulle inledas av en krönika – Crillos Comment
- Numren skulle blandas med reportage från föreningens arrangemang, trollerinyheter, trollerireportage och trickbeskrivningar.

Här två exempel på Sixtens journalistik. Först ett reportage och sen ett trick. Tricket hade Sixten tidigare fått publicerat i den amerikanska trolleritidningen Genii. Sixten publicerade många trolleritrick som såldes och recenserades i internationella tidskrifter. Det var med tricket "Complete Linking Cards" som Sixten slog igenom internationellt i början av 1980-talet.

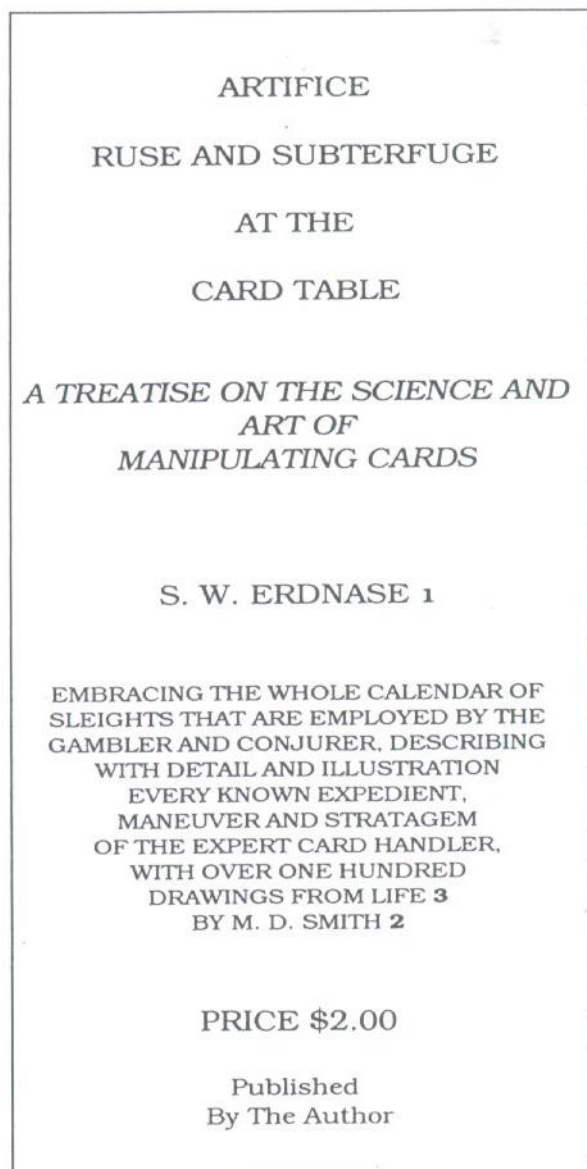
Hundraårig magisk gåta förbryllar och lockar

En kylig decemberkväll 1901 skrev en man in sig under det falska namnet S.W. Erdnase på ett hotell i Chicago. Han hade med sig ett tjockt prydligt skrivet manuskript och en bunt fotografier. Han kontaktade en tecknare, som under några dagar i ett utkyllt rum ritade av fotografierna av händer och spelkort. Resultatet blev världens märkligaste och mest revolutionerande trolleribok "The Expert at the Card Table". Den blev grunden för den kommande utvecklingen av magiska experiment med kortlekens 52 kort.

Den blev alla magikers "bibel" och de manipulationer, som denna bok lärde ut, lade grunden för stora magiska stjärnor, såsom Dai Vernon, Faucett Ross etc. Det enda återstående exemplaret av förstaupplagan såldes i februari i år för den fantastiska summan – 10.259 dollars.

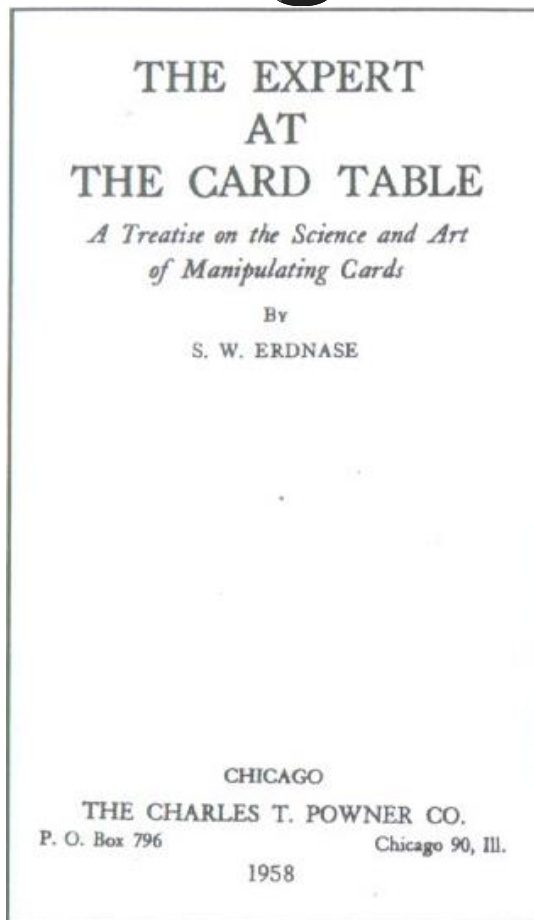
"Erdnase" och hans tecknare arbetade hårt fram till julen 1901 och boken gavs ut första gången i februari 1902 under titeln "Artifice Ruse and Subterfuge at the Card Table".

Den fick senare det mer slående namnet "The Expert at the Card Table". Hur många upplagor och hur många hundratusentals exemplar som tryckts under de 98 år som gått vet man inte.

Omslaget till den första upplagan.

För vem skrevs boken – för falskspelaren eller magikern? Den måste ha väckt ett oerhört intresse bland den förstnämnda kategorin. Man vet att boken nämns först efter någon tid i ett magiskt magasin. Till en början i en artikel och senare i en annons.

Omslaget till den andra upplagan.

Och varför ville författaren vara anonym? Den berömde magikern Martin Gardner hör till dem som under en lång rad år forskat kring vem som egentligen dolde sig bakom namnet S.W. Erdnase. Efter åtskilligt letande fick han först 1946 kontakt med den tecknare Erdnase anlitat – han hette Marshall D. Smith. Kunde han sitta inne med lösningen? Vid en kongress i Chicago var Smith inviterad och Dai Vernon kommenterade: "Han är den enda genuina länken till den mystiska Erdnase – kanske börjar vi nu för första gången närma oss gåtans lösning?" Men det var bara en from förhoppning – det enda Smith mindes av dagarna på hotellet i Chicago var att Erdnase hade "de kallaste ögon jag någonsin sett" ...

Alla känner till det anagram, vilket visar att S.W. Erdnase stavat baklänges bildar ordet E.S. Andrews. Omfattande forskning visar emellertid att någon med det namnet inte existerat.

Däremot har Milton Franklin Andrews funnits. Denne var en känd falskspelare med ett stort intresse för trolleri, och han utpekades 1958 som mannen som var Erdnase. Detta skedde i en artikel av Martin Gardner. Bland mycket annat figurerade denne Milton Franklin Andrews i en sensationell mordhistoria. Redan när uppgiften publicerades ställde sig bland annat Dai Vernon mycket tvivlande till att denne falskspelare skulle vara Erdnase.

Andra forskare kom fram till att Erdnase var en helt annan man, men med samma namn – Andrews. Vid en konferens i "Magisk historia" 1999 presenterade David Alexander en omfattande forskning, som gick ut på att den mystiske Erdnase hette Wilbur Edgerton Sanders. Resultatet av hans forskningar publicerades nyligen i en stor artikel i Genii.

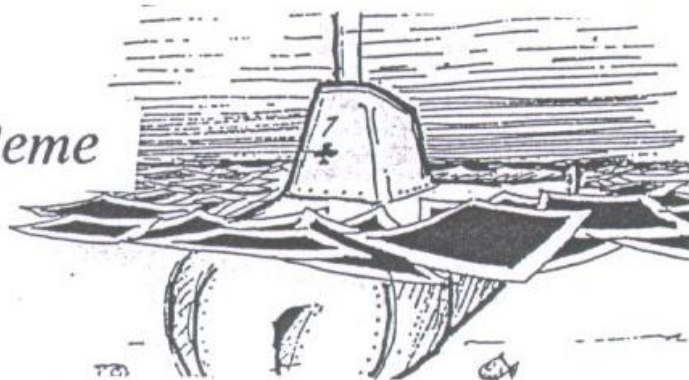
Den tyngsta och mest sannolika slutsatsen om vem som var Erdnase står dock Bart Whaley med hjälp av Martin Garner och Jeff Busby för. De hävdar med övertygande bevisning att Erdnase verkligen var Miltin Frankling Andrews – född 1872 och död i San Francisco 1905.

Han var en "pro card sharp" och uppfann bland annat "Diagonal palm shift" och "Longitudinal shift". Trots att Whaleys och Busbys bok kritiserats för många uppgifter torde det nog vara deras omfattande forskningar som är de mest övertygande.

S.B

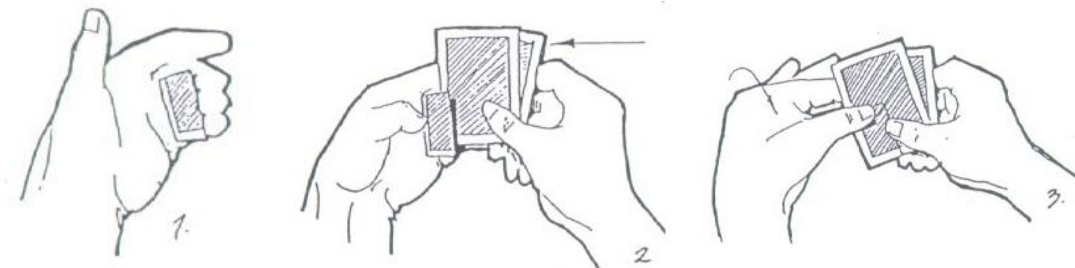
CLEAN SUBMARINE

Av Sixten Beme

Åtskilliga år sedan presenterade den engelske magikern och uppfinnaren Bob Ostin "Submarine Card". När kortet fördes in *mellan* två andra kort kom det förvånande nog ut på *undersidan* av de båda korten. Tricket möjliggjordes genom en slits i ett av korten. I sin Bushwaker-rutin visade Paul Harris långt senare hur tricket kan göras utan slits – men man måste då dölja ett fjärde "hemligt" kort. Jag har eliminerat både slitsen och det extra kortet i denna rutin (som jag för några år sedan publicerade i "Genii").

Först till förberedelserna: Klipp hörnet av ett spelkort av samma sort som du har i din kortlek. Hörnet ska vara ungefär en fjärdedel av kortet. Håll denna bit lätt åtkomlig. Kläm därefter fast lite häftmassa (tic tac) på kortfodralet. Gör en slits i ett av de tre "extra" kort du ska använda. Slitsen skärs från mitten av långsidan till mitten av kortet. Kortleken ligger i kortfodralet.

Börja med att presentera de tre korten och dölj slitsen med fingrarna. Ordna två kort (med baksidan upp) i "vifta" som bild 3 visar – slitsen befinner sig i det undre kortet och döljs av det övre. Ta det tredje kortet, med bilsidan upp och för det uppifrån in mellan de två korten. Säg att nu ska du utföra ett mirakel. Skjut kortet genom viftan – låt det passera genom slitsen och det kommer därmed ut på undersidan av kortet!

Trollar du för "vanlig" publik ska du givetvis inte avslöja den hemliga slitsen. Fortsätt genom att använda min metod. Lägg bort de tre använda korten och förklara att du inte döljer några hemligheter. Därför ska åskådarna nu själva få ta ut tre kort ur en vanlig lek o.s.v.

Är det trollkarlar som är din publik kan du räkna med att många redan känner till *Submarine Card*. Berätta därför att du använder dej av en slits i ett av korten, visa slitsen och diskutera varierande handlingar. Lägg sedan de tre korten åt sidan och förklara att nu börjar allvaret. Ta

kortleken ur fodralet och drag ut den i en lång rad. Låt en åskådare välja tre kort och passa samtidigt på att fingerpalmera det "hemliga" korthörnet i vänsterhanden (se fig 1).

Lägg ihop två av åskådarens valda kort och låt samtidigt korthörnet komma på plats ovanpå det övre hörnet. Se till att biten ligger exakt hörn i hörn. Lägg därefter det undre kortet i "vifta" ovanpå – som bild 3 och 4 visar. Observera att det övre kortet och din vänstra tumme nu döljer kanterna på hörnbiten. Håll korten på detta sätt med vänster tumme och pekfinger. Ta upp det tredje kortet och skjut det med bilsidan upp in mellan de två korten (bild 5).

Men låt denna gång kortet passera *över* det lösa hörnet. Kortet kommer förstås ut i mitten på normalt sätt. Säg något om att detta givetvis händer när du, som nu, använder helt opreparerade kort.

Men tar du magiska krafter till hjälp händer ett mirakel, säger du. Skjut in det uppvända korten ännu en gång – *men denna gång låter du kortet passera under hörnet!* Kortet kommer nu – till synes – ut från undersidan av de andra korten – efter att uppenbarligen ha penetrerat bottenkortet! (Bild 5).

Stanna upp när kortet kommit fram halvvägs. Be åskådaren hålla i "mirakelkortet" som på bild 5. Ta med höger fingrar ett grepp i det övre högra kortet, vänd snabbt dina händer och för dem åt sidorna. Du har i ett enda grepp lösgjort de två korten från det kort åskådaren håller. Lägg korten på bordet och låt åskådarna undersöka dem. Du tar kortasken i vänster hand, trycker det dolda korthörnet mot häftmassan på fodralet, vänd det och skopa med höger hand ihop de utbredda korten på bordet. Lägg in dem i kortasken och lägg den åt sidan. Du är ren.

Mot digitala Tumtippar

Efter Sixten Bemes bortgång år 2001 tog jag över som redaktör med Ismo som medhjälpare.

Över tiden blev det alltmer jag som svarade för redaktionsskapet.

Jag hoppas Ismo snart gör comeback, hans knivskarpa analyser saknar jag. Det är få, om någon, som överträffas honom.

Nu har det gått 19 år och 64 Tumtippar har publicerats under dessa år. Numren har också blivit mer omfattande. Oftast över 20 sidor.

Till en början skickade jag ut Tumtipparna med post. Det blev mycket färgbilder. Och en arbetskrävande kopieringsprocess med strejkande kopieringsmaskin.

Lösningen att skicka ut digitalt medförde också att målet uppfylldes att komma ut med minst fyra Tumtippar per år.

Numren i Tumtipparna har haft lite olika struktur över åren sen år 2002. Ett antal nummer att temat att en känd internationell trollkarl porträtterades. Det var Dai Vernon, Ed Marlo, Fred Kaps. Med flera. Här tog jag upp deras liv och presenterade några av deras bäst trick.

Detta upplägg ledde till det bästa jag har gjort med innehållet med Tumtipparna, nämligen att porträttera våra medlemmar. Det blev porträttnummer med

- Dag Lofalk
- Christer Nilsson
- Hans-Erik Clausson
- Ulrica Ziverts
- Johnny Lonn
- Johnny McI
- Ville Boman
- Rolf Isberg
- Lars Billström
- Daniel Risman och
- Stefan Haglund.

Det innebar mer jobb att göra varje nummer därför att jag också skulle förstå och beskriva respektive persons bästa tre trolleritrick. Det var det värt. Jag kom till ett läge där jag frågade den kommande porträttpersonen, som sa att hen inte hade något att visa i förhållande till de tidigare intervjuade, eller att personen var engagerad av annat (vanligtvis trolleri) när jag kunde intervjuas.

Det blev då det upplägg som Tumtippen har idag.

- Reportage om våra trolleriarrangemang.
- Viktigare notiser i trollerivärlden.
- Minst tre trolleritrick.

NUMRETS FORTSÄTTNING

Det jag fortsättningsvis kommer att ta upp är främst det som Tumtipparna från åren 2002 (nummer 36 – nummer 99) behandlar. Jag har tagit ut det bästa enligt min mening och grupperat dem på **följande** sätt, vilket också är den kommande strukturen.

- Det bästa seminariet
- Ismos bästa (med trick)
- Lars Billströms bästa reportage
- Den bästa kryssningen får bli två
- De bästa jubileerna – 50 och 70 år
- De bästa porträttricket från Fred Kaps och Ulrika Ziverts
- Den roligaste bilden
- Bästa läsartrick av Hans-Erik Fröberg och Dag Lofalk
- Bästa Tumtippen från Johnny Lonn Memorial

Välkommen igen

→ Mr. Dannyman →

→ Rolf-Isberg¶

DET BÄSTA SEMINARIET

Under åren har vi haft fantastiska seminarier. Det här var en av höjdpunkterna.

Det var ak­tion när tolv "edsvurna" magiska bröder under en dag år 2000 finslipade sina scenframträdanden under Johnny Lonn och Elsie Lemons ledning.

Johnny började dagen med hur ett trolleritrück skall vara uppbyggt. Här gällde det att förstå att det var den långa rörelsen som täckte den korta rörelsen. Vilket innebar att manipulationerna, som är korta, täcktes av en lång­rörelse. Historien måste också hänga samman, med korta utflykter och samordnat medsjälva "troller­trücket".

Elsie arbetade med oss hur vi skulle inta en scen, hur viskulle röra oss och hur vi skulle tala. Under Elsies ledning presenterade vi ett trick där vi tränade in- och utandning, fotställning, hur vi skulle hålla händerna, blicken. Sedan var det retorik i den högsta skolan. På scenen, hur vi skulle tala till och med publiken. Det var rörelse, placering, tal och lyssnande. Hon tog också upp hur vi skulle röra oss Detta diskuterades utifrån livligt och exemplifierades utifrån till exempel Topper Martins och Johnny Lons internationella erfarenheter. Sammantaget fick vi under seminariet lära oss att sammanfoga vår personlighet med framförande och tillhörande trolleritrück. Vi njöt ock-så över båtfärden med Stefan Haglunds lustjakt "Suprime".

ISMOS BÄSTA TRICK

Ismos myntfångst i godispåse

Effekt

Trollisen, här en kille, tar upp en hopvikt godispåse ur fickan och visar att den är tom. Han fångar ett osynligt mynt, slänger ner den i påsen. Det hörs tydligt att myntet faller ner i påsen. Detta upprepas en gång till. För alla skeptiker så tar han upp två mynt ur påsen. Visar att dem är riktiga, slänger dem tydligt ner i påsen.

Visar båda händerna tomma. Fångar återigen ett mynt i luften och denna gång är det ett riktigt mynt. Detta upprepas flera gånger. Sedan avslutas det hela med att det dyker upp ett jumbo mynt. Han förklarar att alltid när han fått ihop en massa pengar så brukar dem försvinna och i stället så blir det godis och mycket riktigt påsen är nu till hälften fylld med godis, mynten är spårlöst försvunna.

Försnack

Jag har alltid tyckt att myntfångsten är ett klassiskt helt riktigt tänkt nummer, att plocka pengar från luften. Fantastiskt! Traditionellt är slutet på numret att en massa mynt trollas fram.

Jag tycker att man kan försöka sig på ett annat slut antagligen. En idé till en annan avslutning fick jag när jag såg Jeff McBride göra sitt extra nummer i Lund, där han tillsammans med en kille från publiken helt tyst plockade pengar och gjorde en stor show av det trots att han **bara** använde 2-3 mynt.

Torenos myntfångstrutin, där han använder tre mynt ligger också till grund för min rutin.

Eftersom jag var på jakt efter en rutin för barn, så föddes denna rutin. Anledningen till att jag har valt en papperspåse är att fördelarna är många. Man kan till exempel knäppa med fingrarna inuti påsen och det låter exakt som om något slog ner i botten på påsen. Papper prasslar som bekant. Det döljer en del ljud som mynten kan ha.

Preparation

Du behöver:

- Två identiska godispåsar.
- Tre stycken mynt. Jag använder halvdollar, femkronor går förstås lika bra.

- Sedan ett jumbo mynt.

I vänster byxficka placeras de tre mynten. I höger byxficka jumbomyntet och en av godispåsarna, hopvikt.

Den andra godispåsen som är till hälften fylld med godis placeras i din trolleri-väska eller bland dina trollerisaker så att den naturligtvis inte syns. Den ska senare bytas ut.

Utförande

Du börjar med att stoppa båda händerna i byxfickorna. Vänster hands finger palmerar de tre mynt. Höger hand tar upp den hopvikta påsen. Visa påsen tom. Stoppa vänster hand i påsen, det vill säga fingrarna inuti tummen på utsidan. Öppningen på påsen uppåt mot himlen, taket, vad du vill. Förklara att det finns silverstänk i luften, men då får man använda fantasin. Den tomma högerhanden tar ett silverstänk. *Man kan nästan se den. Lyssnar man riktigt noga kan man nästan höra den.* Här går alltså den tomma högerhanden mot påsen och till synes släpper ner det osynliga myntet i påsen, i samma ögonblick släpps ett av de dolda mynten i vänster hand. Med rätt timing så är det en perfekt illusion. Detta upprepas en gång till.

Nu tror inte alla på att det finns några mynt i påsen, så med höger hand går du ner och hämtar upp de två mynten som ligger där. Visar dem, slänger dem ett och ett tillbaka i påsen. Sedan säger du att det enda som behövs är två tomma händer. Visa att höger hand är tom, sedan tar så att säga höger hand över vänster hands plats och kvarvarande mynt, då kan man visa vänster hand tom, efter det tar vänster hand åter tag i påsen, höger behåller myntet i handen för att sedan producera det. Detta är första riktiga produktionen av ett mynt. (Denna första del är hämtat från Torenos rutin.)

Nu byter vi metod, situationen är: I höger hand finns ett synligt mynt, i påsen ligger det två mynt.

Vänster hands fingrar ska nu åstadkomma ett ljud som när ett mynt släpps ner i påsen.

Jag gör så här: Vänster hands fingrar är i påsen, tummen på utsidan. För långfingret ovan på pekfingret. Med en snärt, som när man knäpper med fingrarna, slår långfingret mot påsen, ljudet är ganska likt när ett mynt faller ner.

Tillbaka till rutinen. Höger hand håller alltså ett mynt, detta ska till synes släppas ner i påsen men det gör man inte utan myntet tumpalmeras (Thumpalm) i samma ögonblick görs knäppen med långfingret. Nu är man tillbaka i samma läge som förut, man kan producera ett mynt, slänga till synes ner det, göra knäppet, och upprepa det så många gånger som helst, 5-6 gånger räcker tycker jag. Sista gången slängs myntet fullt synligt ner i påsen.

Situationen är att i påsen ligger de tre mynten. Med höger hand tar du tag i botten på påsen, ruskar på påsen och säger något om att det har blivit en hel del pengar. Den egentliga anledningen till detta är att ruska upp ett mynt i vänster hand, så att du är klar att producera det senare.

Men nu är det dags att på något vis få tag på jumbomyntet som ligger i höger byxficka. Jag gör så här: Jag ber alla i publiken att prova att trola fram ett mynt: Jag ber alla att visa händerna tomma och sedan rita ett mynt i luften, fånga det och sedan stoppa handen i fickan och lämna kvar det där så att ni inte tappar bort det. Jag gör själv precis som jag säger stoppar handen i fickan, tar där i smyg tag på jumbomyntet håller det helt enkelt i handen - inga speciell palmering.

Situationen är att i vänster hand håller jag påsen med ett mynt dolt under fingrarna, och i höger ett jumbomynt. Höger hand går genast mot påsen. Jag håller påsen bara med pekfingret och tummen. På det viset hamnar jumbomyntet bakom påsen, närmast mig. Vänster hand kan då producera sitt mynt och sedan slänga ner det tydligt i påsen. Därefter tar vänster hand tag i påsen, så att höger hand kan producera jumbomyntet.

Här blir det alltid möjligheter att kommentera jumbomyntet. Det är under dessa kommentarer som påsarna byts ut.

Jag har påsen i höger hand, det stora i myntet i vänster hand. Jag vänder min vänstra sida mot publiken. *Pratar om detta jättestora mynt som man knappt kan ha i en plånbok eller i bakfickan eller någonstans alls.* Det är helt enkelt då jag byter ut påsarna. Det här är typiskt en sån där grej som bara ska göra. *När det är gjort förklarar du att myntet knappast får plats i påsen heller eller i en tuggummiautomat. Jag tar hem den och ramar in den, säger du och stoppar den i fickan.*

LARS BILLSTRÖMS BÄSTA REPORTAGE

Lars skriver som en gud. Han har ett fantastiskt språk och har förmågan som Sixten Beme att lyfta en historia. Här ett reportage då Lars lurar Truxa.

Truxa och min leverpastej

Under några år har jag skrivit kåserier i Tumtippen, så jag ska inte tjata om alla mina magiska historier en gång till. Men en favorit måste jag bara nämna: Det var när jag överlistade självaste legendaren Truxa, Erik Bang.

Jag var 12 år gammal men hade tack vare "Sibyllans hemligheter" listat ut hur Truxa och hustrun Gulli kommunicerade med olika kodord. När någon nere i publiken gav Truxa ett föremål, så kunde Gulli uppe på scenen, med förbundna ögon, snabbt berätta vad det var för föremål.

Nu skulle paret uppträda i Folkets Park där jag bodde.

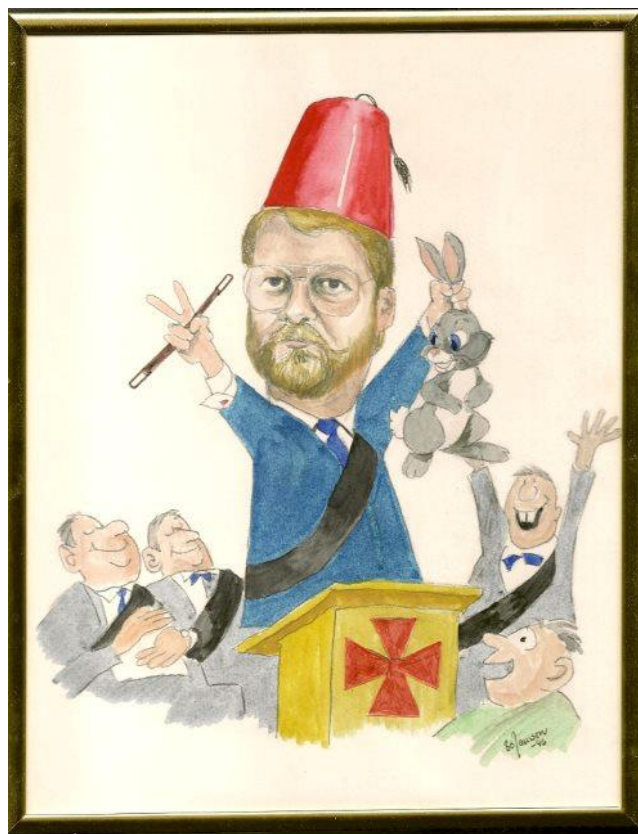
Här insåg jag att man skulle ha med sig något ovanligt, som folk normalt inte bär omkring på i sina fickor eller handväskor. Något som Truxa inte kan ha en färdig kod för. Och så naturligtvis att sitta bra till i publiken så att man fick chansen att ge honom just det föremålet.

Jag grubblade en stund och kom sedan på att en leverpastej har man aldrig med sig när man går till en folkpark. Och förstå min lycka när jag lyckade räcka över pastej till Truxa. Han kunde inte signalera direkt till Gulli vad det var, utan fick börja med koder för bokstäver och bokstavera "L", "E", "V", "E" och Gulli kom fortfarande inte på vad ordet skulle bli "Leve..."

"R", "P", "A". Jag hade inte gjort det lätt för dem. "Leve... rpa...ste..."

Till slut lyckades de dock få fram så mycket av ordet att Gulli försiktigt och trevande på scenen försökte med rätt ord. Det var nog det svettigaste de hade gjort den säsongen. Och jag jublade ju inombords.

Övriga i publiken hade naturligtvis inte fattat någonting av vad som hände. Men jag var en ung kille som fick bekräftat att jag begrep mig på magi.

DE BÄSTA KRYSSNINGARNA

Den första Magiska Kryssningen gjorde vi 1985 med 20 magiska bröder och trolleri-intresserade. Sen blev det säkert 20 resor till.

Den första resan gick till Åland under ett dygn med M/S Abollo ett mindre fartyg på 109 meter. M/S Baltic Star (eller som den först hette M/S Birger Jarl) var mångas favorit med bara en längd på 92 meter. Dom båtarna kom att ersättas av större som M/S Symphony på 203 meter.

Resmålen var oftast till Åland. Men vi gjorde också kryssningar till Åbo, Helsingfors, Riga och Tallinn.

Vi hade alltid seminarier och ibland tävlingar på kryssningen.

MAGISK KRYSSNING

Fredagen den 25 augusti 1988.

För fjärde året i rad har gav sig Magiska Bröderna ut på Östersjöns brusande hav på en magisk seglats med destination mot Åland. Den här gången var vi ca. 30 personer som samlats på skeppsbron för att stiga ombord på MS APOLLO III. Som tidigare blev vi väl omhändertagna av Maj-Britt Engström som delade ut biljetter och hyttplatser.

Väl ombord var det dags att hugga in på smörgåsbordet. Stig Lindström vår vise ordförande stämde i med trollerivisan till första snappen och festen hade börjat.

Efter kaffet och evenen i baren började dansen och bordstrolleriet in på småtimmarna.

När vi hade blundat några timmar var det dags för irukost och en nypa luft. En promenad till Ålands city hann vi med innan båten skulle avgå.

På återresan hade vi som tidigare konferansrummet till vårt förfogande. Tre seminarier stod på programmet plus fristående trolleri av frivilliga.

Chrillo var först på plan med en ganska rolig vagabondakt där han framförde trick av Max Malini som var känd under början av 1900-talet. Efter framförandet demonstrerade Chrillo de trick han utfört. Han hade även skrivit ett seminariehäfte som vi fick.

Därefter kom frivilligt trolleri av Topper Martyn, Colland, Carpelan, Luttröpp, m. fl.

Efter en kort paus i baren samlades vi igen för att få oss mera trolleri till livs. Nästa man på plan var Anders Udd.

Han höll ett litet seminarium med många egna idéer. För många av oss nya saker som man skulle vilja ha nedskrivet. Men det går väl flera låg - förlåt - båtar.

Som sista man på plan stegade Charlie Rivels jr in på scenen. Spänningen var stor för oss som vet lite om familjen Rivels. Han började berätta om circuslivet tillsammans med sin far och vilket hårt arbete det kan vara att arbeta på en circus. Där fick vi veta en hel del som vi inte visste förut. Numera har han en artistkola i Sverige där man undervisar i akrobatik, dans och dramatik.

När det gällde trolleriet ansåg han att det var en underhållning som kan göra sig gällande även i modern tid. Däremot kanske man idag måste inrikta sig mera på presentationen och att trollkarlar bör lära sig mer om hur man rör sig på en scen. Dansen är en bra inkörsport för att skaffa sig mer plastik i andra konstformer. När han gjorde några demonstrationer med en duk i handen var det helt fantastiskt att se hur man kan fånga publiken utan att egentligen inte göra någonting.

När vi slutligen fick ställa frågor kom Topper med ett inlägg som man bör lägga på minnet. Han sa att trollkarlar går för sällan på teater. Även om man inte tycker om ett teaterstycke kan man studera hur skådespelarna agerar på scen och lära sig något av detta.

Klockan 14.00 var middagen serverad. Det smakade gott efter en mycket innehållsrik dag. När vi hade ätit var det en del av oss som fortsatte att trolle i baren tills vi siktade skeppsbron. Ännu en magisk kryssning var till ända och vi kunde konstatera att även denna gång hade äventyret varit givande.

Florentin.

En av de bättre kryssningarna. En av fördelarna var båtens storlek. Här kunde vi titta ut och såg vatten från båda sidorna. Det var också närkontakt med alla.

Intressanta diskussioner mellan Topper Martin och Charlie Rivals Jr. De hade många gånger arbetat på samma cirkusar i världen. Av Topper förstod vi att Rivals Jr hade varit en större megastjärna i USA än vad pappan var.

Magiska Brödernas Jubileumskryssning – vi fyllde 70 år 2011

Christer och Gertrud Nilsson var med på den magiska kryssningen då Magiska Bröderna firade sin 70-årsdag. Året var 2011.

Följande publicerade Christer i Magiarkivet.

Det är ju sedan många år tradition att trolleriföreningen Magiska Bröderna anordnar en magisk kryssning varje höst. Ja, i år var det ju inte höst – det var rena rama sommarvädret! Birka Paradis lämnade Stockholm lördagen den 3 september klockan 18.00 med 1.200 passagerare ombord varav 70-talet var trollkarlar med fruar.

Redan en halvtimme senare öppnades dörrarna till trollkarlarnas paradis – rekvisitahandlarna! Där fanns Pegani ända från Danmark, Mr Dannyman & Maria, Magnus Vihaugen och Kinesen från Vasastan (dvs Crillo). Samtliga med välfyllda bord med mycket som lockade.

Stefan Haglund, här i samtal med Christer Nilsson i dealerrummet, hade en hel del med kryssningen att ombesörja.

MB hade utlyst Baltic Magic Trophy, en tävling i Table hopping, där passagerarna fick rösta på den trollkarl de tyckte var bäst. Första priset var hela 5.000:- så det gällde att underhålla bra! Om man gick omkring på båten så kunde man träffa på de sex tävlande, som var Dannyman, Rolf Isberg, Erik Luttröpp, Dozzie, Kevin Dozzie, Per Johan Råsmark.

Rolf Isberg trollar för Rolf Oppenheimer, Rolf Tennander, Lars Svahn

Kevin Dozzie

Dannyman, Per Johan Råsmark

Klockan 19.30 var det en halvtimmes trolleriunderhållning i Club Copacabana med Johnny Lonn och Gazzo. Lekmannapubliken verkade inte så intresserad. Man promenerade ogenerat tvärs över scengolvet, småbarnen fick leka som de ville osv. så inte ens Johnny Lonn lyckade fånga dem som han brukar med

Pop-Pom-stavarna, ballong, långa ruter nio, reprutin, bollarna över huvudet på en åskådare m.m.

Johnny Lonn, Gazzo

Gazzo är en engelsman och "one of the most sought after professional entertainers in the world" och jag hade höga förväntningar. Men att ta 15 minuter på sig för att få fram ett draget kort hopvikt i munnen och lika länge med att förevisa Malini Egg Bag – till en massa engelskt snack som tydligen många i

publiken inte förstod – det var föga lyckat. Det blev en dryg halvtimme på flera sätt. Men Gazzo skulle återkomma...

Efter en buffémiddag var det klockan 23.00 seminarium med Steen Pegani. Men innan dess så kallade Magiska Brödernas president Crillo upp mig på scenen och utnämnde mig till Magiska Brödernas hedersmedlem nr 2 (nr 1 är Charlie Stone). MB är alltså ganska återhållsam med denna utmärkelse! Jag har väl inte precis gjort så mycket för föreningen men man ansåg att min långa magiska verksamhet och speciellt min magiska blogg förtjänade denna uppmuntran, som glädde mig mycket!

Christer Nilsson och Crillo/Christer Lindgren

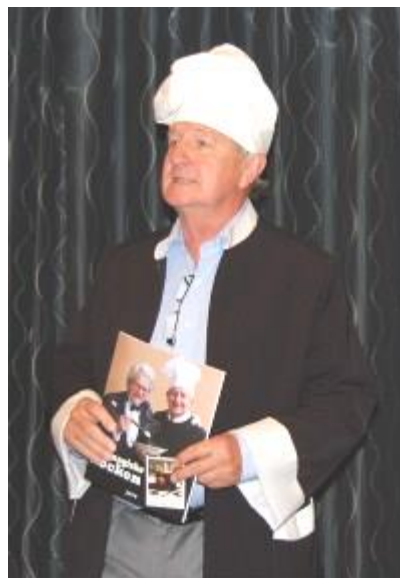
Steen Pegani är det alltid roligt att se på scenen. Han är välklädd, glad och har en härlig presentation av det han visar. Han inledde med att ge oss de tre olika inledningar han har till familje-, vuxen- resp. barnföreställing. Steens presentation av

Invisible Deck hade fått inspireras av Kejsarens nya kläder. En nattmössa (=trollerihåv) användes i ett trick med två åsne-dukar. Lite ballongskulptering, en reprutin med en åskådare och tankeöverföring via en visp gav oss alla en eller flera idéer att lägga in i programmen eller att tänka till. Om inte så hade vi fått bli väl underhållna i alla fall. Denna dags magiska höjdpunkt!

Redan klockan 08.30 på söndagsmorgonen var det dags för Dealer Show och då hade vi intagit frukosten. Eftersom Magic Weekend till allas sorg tagit bort denna mycket uppskattade programpunkt, så var det roligt att den togs upp här! Först ut var Crillo som gjorde reklam för sin och Johnny Lonns kokbok med trolleribeskrivningar – "Den magiska kocken". Recension kommer vad det lider. Här ska bara nämnas att det är en 96-sidig bok i stort format och den kommer ut i bokhandeln i oktober till priset 225:-

Crillo

Pegani med Rolf Oppenheimer

Dannyman visade sina egentillverkade målarböcker, ESP/blank lek, Svengalilek, en smart forceringslek, Perfect match i genomskinlig, förbättrad tillverkning, mycket lockande trollerilådor, dekorerade och inredda av Maria, Prick-kortet i form av en tärning, vilket ju det borde vara, och här på en tunn träplatta med mycket tunna magnetiska prickar.

Dannyman

Dannyman

Pegani trollade fram en duva på sin trollstav, hade en färgändrande skumgummiboll, pennan som framkallar rök, Celebrity Smart Ass som Steen hade en fin rutin med och Kovari's Passing Water.

Klockan 09.30 var det seminarium av Johnny Lonn. Givetvis visade han en del trick – färgändrande CD, Six cards repeat, prickstavarna m.m. – som han förklarade, men det var ju "mellansnacket" där han berättade om upptakten av sin karriär (trolleriträning med Ken Hardy på Grönans strippscen, valet mellan

boxning och trolleri, när han tävlade på världskongresserna osv.) som var så roligt att höra – och som Johnny berättar! Han tog även med delar av sitt föredrag "Att våga se", där han berättar om vår fantastiska hjärna – intressant men så underhållande! Mot slutet berättade Johnny även om Per Eklunds och hans försök att få fram svenska tävlande till FISM i Stockholm och kom in på dagens trollkarlars klädsel. Ack ja! En timme som bara rusade iväg!

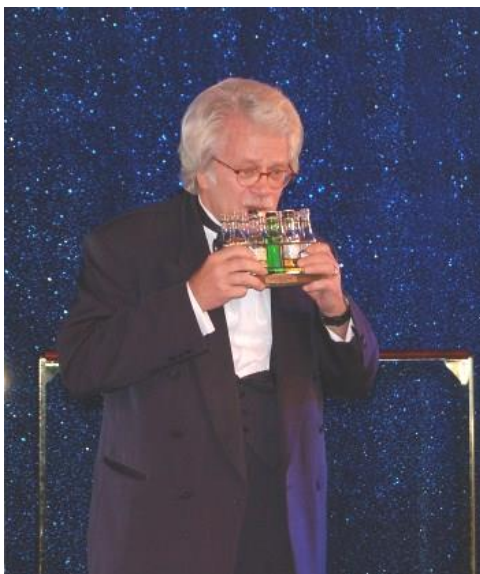

Johnny Lonn, Gazzo

Efter detta följde Gazzos seminarium. Han inledde med att berätta att han var berömd för sina manipulationer, varpå han visade sin kortfångst, vilket han nog inte skulle gjort efter det uttalandet... Sen blev Malinis äggpåserutin utförligt förklarad. Ska ju göras med urblåst ägg – och använd inte vita ägg i England för de har bara bruna där påstods det. Så kom Gazzos rutin med Toss out deck som verkligen är bra!

Så lunch och de omkringgående tävlande trollarna fick ledigt för dagen. Klockan 13.00 var det scentrolleri i Club Copacabana med en betydligt större och mer intresserad publik än gårdagens. Johnny Lonn gjorde Färgändrande äggpåsen, Sic cards repeat och spelning på setet mimiatyrflaskor. Men kvarten fylldes ut med massor av roliga skämt – oj, vad det skrattades!

Gazzo skämtade också hela tiden – hans försvinnande kex var t.ex. en

höjdare! Och så fick vi se hans bägarspel – och det var värt att vänta genom hans tidigare trick på! Tillammans med en pojke blev detta ett bägarspel att minnas – med final med dubbla apelsiner i och under varje bägare plus en ananas under hatten!

Klockan 13.45 var det tävlingsfinal inför trollkarlarna. Juryn (Crillo, Johnny Lonn, Gazzo, Ville Boman) som gått runt och tittat på de tävlande i aktion hade valt ut fyra som fick nu fick tävla mot varandra med ett program på max 5 minuter.

Juryn skulle sedan – med hänsyn tagen till lekmanapublikens röster – välja ut vem skulle få **första priset (pokal plus 5.000:-)** **andra priset (pokal plus 2.000:-)** **tredje priset (pokal plus 1.000:-)** Av de 1.200 lek-männen ombord hade 400 lämnat in röstlappar!

Per Johan Råsmark tankeläste fram vilken siffra en ur publiken tänkte på – och förutsägelsen stämde. Korttricket Smart Ass men med en obruten, opreparerad lek!

Dannyman visade ringspelet med små ringar och en reprutin.

Dozzie kunde få ett draget kort att förflytta sig upp och ner i leken genom en fjärrkontroll. Gummibands-trick.

Rolf Isberg utförde trick med halsband och ring samt band och kulor till föredrag.

Dannyman

Rolf Isberg

Per Johan Råsmark med publikassistent

Dozzie trollar för Rolf Hersson

Resultatet blev: 1:a Dannyman, 2:a Rolf Isberg, 3:a Dozzie

Klockan 15.00 avslutades kongressen och en halvtimme senare steg alla i land i Stockholm åtskilliga magiska minnen rikare! Tack Magiska Bröderna!

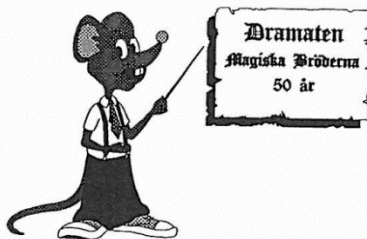
Samtliga kryssningsfoton: Gertrud Nilsson

DE BÄSTA JUBILARERNA

Det vi arrangerade på som år 2011 var inte bara en av de bästa kryssningarna vi gjort utan också en av de bästa jubilarer vi haft.

Ett annat jubileum som jag minns är vi firade 50-år på Dramaten. Jag jobbade då som trolle-rikonsult på Dramaten och sponsrade upp vårt jubileum på Dramaten, så att medlemmarna fick betala ett pris, som Florentine sa, knappt räckte till att värma upp lokalen med.

Nedan följer Florentines reportage.

Magiska Brödernas 50-årsjubileum firade vi på Kungliga Dramatiska Teatern. I dessa praktfulla lokaler är det svårt att inte hitta den stämning som hör samman med ett jubileum. Amin som hade hållit i det mesta inför denna kväll tog emot oss med en välkomstdrink. **Lennart Wermäll** spelade bakgrundsmusik under middagen. Ca 90 personer hade anmält sig till middagen som serverades i den vackra foajén.

Vi serverades "Ankbröst á l'orange med potatiskroketter – sallad bröd och vin – glass á la Dramaten – kaffe". Glassen serverades med fyverkeri. Undertecknad talade lite om Magiska Brödernas historia i samband med brödernas skål.

Eva Nordnes överlämnade 5000,- att sättas in på **Terjes minnesfond**. En present som vållade en mycket lång tystnad innan applåderarna bröt ut.

Men – men – men! **SMC** hade representater på plats – även om man hade glömt blommorna hemma, kunde man väl kosta på sig en gratulation.

Under middagen underhöll **Mr Dannyman** och **Mr Benny** med bordtrolleri. De blev mycket uppskattade.

Vi hade även internationella gäster till bordet. **Venda Dobzensky** med fru kom från Italien. Han har varit sekreterare i **IBM** (International Brotherhood of Magicians). Ett mycket trevligt par.

Efter jubileumsmiddagen bar det iväg till Lejonkulan, där galaföreställningen skulle äga rum. En liten fin teater som passar bra för magi. **Johnny Lonn** var konferencier. Ett proffs som vet hur man fångslar en publik. Jag tror inte någon av publiken tyckte att pauserna mellan artisterna blev tråkiga, när Johnny visade sina trick. Hans personliga stil är unik.

Första akten bestod i en kavalkad av Magiska Bröderna där **Gunnar Söderberg** visade en reputin i klassiskt mönster. Sedan **Bengt Bergöö** med ringspelet i den form som vi alla vill se. **Ag El Soor** med **Miss Direction** visade ett korttrick med en urtavla som rekvisita, och där sluteffekten var att baksidorna på korten visade "MB 50 ÅR".

Andra akten började med **Topper Martyn**. Klädd i jeansfrack och peruk utförde han sin senaste akt som är en blandning av jonglering och trolleri.

Topper kan som alltid muntra upp en publik.

Sedan var det dags för **Joachim Solbjerg** att göra entré. En mycket bra coseup-trollare, men på scenen gick det väl inte hem så bra. Att göra ett galanummer med ett rep och en kortlek kanske inte är så lätt.

Mästaren och eleven **Crillo och Karin**. Ett humoristiskt nummer där Karin nog plockade hem de stora poängen. Mästaren **Crillo** har jag sett i bättre form. Hans idéer är fantastiska.

Florentin visade korttrick med jättekort á la trekortskonsten.

Efter pausen var det dags för kvällens höjdpunkt **D D Legend** med **Marika**. En hel akt med ljud-, ljus- och rökeffekter. Itusågad dam, koffertillusion samt genomborrard kartong med Marika inuti. Dessutom en del bra småtrolleri. Helt mästerligt!

När galaföreställningen var slut, kände vi nog alla att Magiska Bröderna hade firat sitt jubileum med den värdighet som anstår en magisk förening. Ett stort tack till alla som hjälpt till med att göra vårt 50-årsjubileum till ett minnesvärt år.

DE BÄSTA PORTTRÄTTRICKEN

Det är klart att det finns fantastiska trick att välja bland, då jag porträtterat och tagit ut de bästa tricken från trollerilegender som Dai Vernon, Ed Marlo och Fred Kaps. Våra egna medlemmar går inte heller av för hackor.

Jag har under åren behandlat många korttrick, men här har jag valt andra trick än kort, nämligen:

- En förvandling av papperslappar till pengar av Fred Kaps.
- En variant av Chop Cup av Ulrika Ziverts

Johnny Lonns trick "De vandrande mynten", platsar också här men det tricket ta jag upp under DEN BÄSTA TUMTIPPEN.

Fred Kaps papperslappar till pengar

Först lite om Fred Kaps (1926-1980) syn på trolleri.

Fred Kaps var en mästare i allt. Den tekniska skickligheten tillsammans med skådespeleri gjorde det hela till en lekfull, behaglig och trovärdig presentation.

Hans skicklighet var helt dold, varje grepp utförde han med precis misdirection och timing. Inga onaturliga rörelser gjorde att åskådarna gavs någon möjlighet att upptäcka några ledtrådar.

Allt gjordes med naturlig lätthet, och med humor, tillsammans med förstklassigt trolleri.

Han var en äkta student i trolleri och övade konstant i hela sitt liv. Trolleri var inte enbart hans yrke utan det var en passionerad hobby.

Fred Kaps ansåg att basen i trolleriet är/var liksom i musiken, klassikerna. Klassikerna är de lättaste i metoden och har bäst effekt. Klassikerna i trolleriet är Cups and Balls, Linking Rings, Biljardbollarna, Sönderrivna pappret som återskapas.

Han ansåg att effekten i ett trolleritrick alltid måste komma först. Metoden kommer först i andra hand. Här tre tumregler:

- Du måste mentalt träna dina effekter.
- När du bygger en rutin, fråga dig, vad kommer efter, sedan VARFÖR:
- Den största styrkan för en artist som gör en privat föreställning är hans beteende som en privat person.

Och här tricket PAPPERSLAPPAT TILL SEDLAR.

Tricket kallade Kaps för

Newspaper to Dollar Bills

Effekt

Papperslappar från en tidning förvandlas omedelbart till sedlar.

Preparation

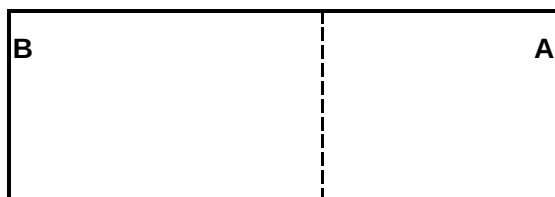
Kaps använde dollarsedlar som har ett bättre format än våra svenska sedlar för detta trick. Men då vi trollar i Sverige blir det genast misstänkt om vi använder andra sedlar än våra inhemska.

Använd tusenlappar, femhundralappar eller hundralappar.

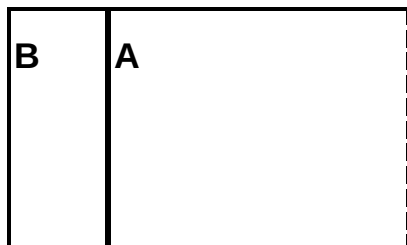
Du behöver sex sedlar av samma valör och sex papperslappar från en tidning som har exakt samma format som sedeln. Vi använder här femhundralappar.

Vik varje papperslapp och sedel på följande sätt.

A-delen är cirka en centimeter kortare än B-delen.

Vik ihop så att det blir en skarp kant.

Du skall göra en gimmick på följande sätt. Du använder en papperslapp och en femhundralapp. Stryk klister på respektive dels B-sida. Tryck de med sidorna med lim mot varandra. Se till att papperen (tidningspapper och sedel) går rätvinkligt mot varandra.

Och från andra sidan ser det ut på följande sätt:

Vik ihop gimmicken. Papper mot papper och sedel mot sedel.

Ladda sedlarna och papperslapparna genom att lägga fem vikta papperslappar i gimmickens pappers-del och fem vikta femhunderalappar i gimmickens sedeldel:

Tag det översta pappret och lägg det underst. Vik ihop bunten. Lägg packen i din plånbok.

Utförande

Öppna plånboken och ta fram packen. Visa packen från båda sidorna. Lägg packen i vänster hand med sedlarna mot handflatan. Underst ligger enligt ovan en papperslapp.

Räkna pappersbitarna från vänster till höger hand. Visa också baksidorna. När du kommer till den femte papperslappen, gimmicken som också innesluter sedlarna, visar du inte baksidan. Den sista och sjätte papperslappen visar du dock baksidan på och lägger överst.

Vik ihop papperslapparna mot dig och håll det som ett paket i vänster hand. För höger hand framför packen och greppa den underdelen. Det är alltså sedlarnas B-del som du greppar tag i.

Sväng packen utåt och uppåt vilket gör att sedlarna visas.

Lägg packen i vänster hand och räkna sedlarna. Visa även baksidorna, dock ej den sista sedeln.

Chop Cups med Ulrika Ziverts

Ulrika Ziverts är en säker trollare. Allt är genomtänkt, men chockerande effekter.

År 2001 trollade Ulrika också in i Magiska Bröderna. Mest imponerande hon med ett kort-trick, där ett kort återfanns på ett helt omöjligt sätt. Tornado var en av dem som såg upptrollningen och efter det sökte han efter Ulrika, som gjort det omöjliga. Han frågade många. Vem är hon? Och var är hon?

Under flera år var Ulrika sedan klubbmästare i Magiska Bröderna, men på grund av arbetet som pilot hos Novair, har hon små möjligheter att vara med på våra sammanträden.

Ismo skrev följande om hennes trick som hon visade i Tumtippen nr 63.

Äntligen! Vad då? Jo, Ulrika tar upp en sak som gäller mig också, trollerilådan. Trollerilådan har inte varit anledningen till att jag hamnat i trolleribranschen. Möjligen i mitt fall, en allmän känsla för artisteri och teater. När jag sedan fick en låda så var den, precis som Ulrika säger, en aning obegriplig.

Nu till Ulrikas trick. WOW, vilken blick för effekter! De tre tricken är en akt i sig. Jag kan riktigt höra Ulrika säga, COME FLY WITH ME.

Chicago Opener är en riktig höjdare. Upphovsmannen Frank Everhart var en barmagiker från Chicago. Hans kompis Jim Ryan populariserade tricket under namnet Red Hot Mama.

Frank Garcia var i Chicago och såg effekten. Tog med den i en av sina böcker under namnet Chicago Opener, eftersom han såg den i Chicago. Men han nämnde inte något om upphovsmannen.

Three Card Monte är så mycket klassiker att det inte finns plats att ta upp ämnet här. Jag har aldrig sett Ulrikas häftiga variant, där ett draget kort försvinner för att sedan i Monterutinen förvandlats till det dragna. Det gör att förvandlingen får en mening.

Jag såg Michael Weber i Magiskt på TV4 göra den klassiska rutinen. När sedan "målkortet" förvandlades på slutet, så blev det en chock. Då visste jag inget om dubbelhäftande tejp. Det var först många år senare som jag fick reda på hemligheten. Jag kan rekommendera David Regal som skrivit två böcker om ämnet.

Chop Cup är den tredje höjdaren. Ulrikas variant är så rak och enkel. Det är nog den bästa varianten av de många som finns av Chop Cup. Patrick Page brukade säga, när potatisen dyker upp, "Var kom den här ifrån?" och sen "Den kommer från potatislandet."

När citronen dyker upp tänker jag på en annan klassiker "Sedeln i citronen." Hur går det till?

Ja, det får vi ta en annan gång.

Jag tycker mig höra Ulrika säga "Spänn av er säkerhetsbältena och hoppas att ni haft en trevlig resa."

Och här Ulrikas CHOP CUP

Chop Cup med en kaffekopp

Den klassiska Chop Cup rekvisitan är en stålbägare och en boll med magnet, som till exempel finns beskriven i Åke Hallbergs bok "Close up". Effekten är att en åskådare ska gissa om bollen är i fickan eller i bägaren. Hur än åskådaren gissar blir det fel. Sluteffekten brukar vara att den lilla bollen förvandlas till en stor citron som återfinns i bägaren.

Den här versionen har Ulrika lånat av Patrick Page. Den utgår från den klassiska Chop Cup-effekten, med en kaffekopp, servett, en potatis och en citron. Sluteffekten är att potatisen dyker upp i koppen och sist citronen.

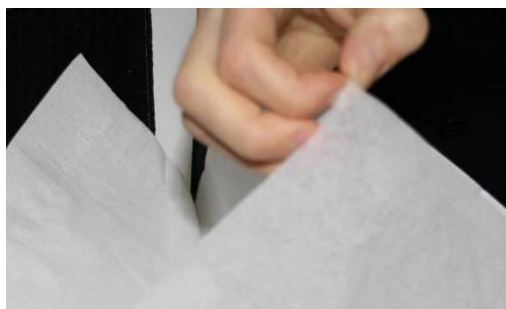
Preparation

Man behöver en kavaj eller jacka, där potatisen och citronen läggs i höger ficka.

En kaffekopp och en pappersservett behövs.

Pappersservetten delas. Vanligen består servetten av tre skikt. Separera dem.

Knöla ihop två till bollar.

En boll lägger du i höger ficka. Nu är preparationen klar.

Utförande

Börja med att visa kaffekoppen och bollen. En åskådare får undersöka.

Ulrika visar att bollen kan läggas i koppen eller i fickan. När bollen läggs i fickan palmerar hon den andra bollen.

Den palmerade bollen läggs i koppen. För tydlighets skull visar vi en del av bollen (servetten).

Den andra bollen läggs på kaffekoppen.

"Nu syns det tydligt var bollen är", säger Ulrika. "Men var är den nu?" frågar Ulrika samtidigt som hon tar bollen och lägger i höger ficka.

"Naturligtvis under koppen", säger hon och lyfter på koppen så att bollen rullar ut.

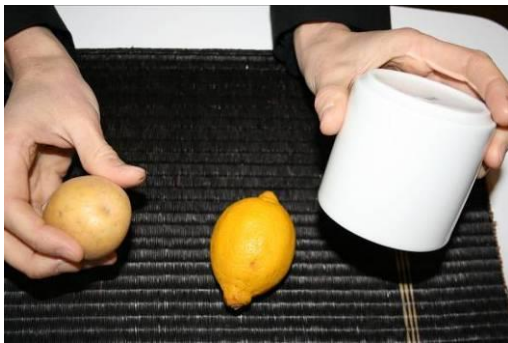
Samtidigt som bollen rullar ut, är all uppmärksamhet riktad mot bollen. Ulrika för koppen som hon tar med vänster hand mot höger ficka, där högerhanden

laddar potatisen i koppen. Koppen ställs på bordet. Nästa effekt blir att lyfta på koppen och potatisen rullar ut.

På samma sätt som med potatisen laddas citronen i koppen. Sluteffekten blir att citronen rullas fram.

ROLIGASTE BILDEN

Vi har nog haft flera roliga bilder i våra Tumtippar. Sixten Beme jobbade mycket med bilder och hans bilder säger nog mer än tusen ord.

Min roligaste bild kräver dock en text, nämligen

Det spelade ingen roll vad vi lekte.
Sune skulle alltid vara trollkarl.

Tumtippen BÄSTA LÄSARTRICK

Hans-Erik Fröberg och Dag Lofalk har varit flitiga medhjälpare och under åren be-
dragit med flera bra artiklar och trick. Här har jag valt ut de bästa.

”Signed card to box” - men utan box – av Hans-Erik Fröberg

Ett känt och populärt kortkonst-
stycke är när ett draget och signerat
kort försvinner från leken och åter-
finns hopvikt i en liten ask av något
slag.

Det finns en uppsjö av varianter av
askar allt ifrån ”Mystery Box” (John
Kennedy), Clarity Box (David Re-
gal), Paragon Box (Jon Allen), The
mystery solved (David Penn), 3Sixty
(Wayne Dobson), Vision Box (João
Miranda) och till Tommy Wonder

som har sin egen variant på en av sina dvd:er. Det finns säkert fler men som jag just
nu inte kommer på. Alla är dock försedda med olika mycket sinnrika lösningar och
som i stort sett leder till samma sluteffekt.

I samtliga fall så tycker jag att ”boxen” blir lite miss-
tänkt även om man i vissa versioner får undersöka den.
Det blir helt enkelt lite för mycket fokus på boxen. Jag har
därför försökt att komma fram till en variant ”utan box”.

Lösningen blev att använda ett vinglas som ”box” och
en PK-ring samt en neodym-magnet (eller två om utan
ring). Att använda magneter gör att bytet går snabbt och
är dessutom mycket lätt att genomföra. Man kan också
hålla handen i en öppen naturlig position när kortet/gim-
micken har fäst vid PK-ringen/magneten.

Effekt

Ett kort dras helt fritt från en kortlek, signeras och blandas därefter in i leken. Konstnären
försöker på olika sätt att hitta det dragna signerade kortet men misslyckas. Han introducerar
då sitt ”Emergency card”. Det ligger under ett uppånervänt vinglas klart att användas om en
kortkonst skulle misslyckas. Det visar sig till slut att detta nöd-kort som ligger hopvikt under
vinglasen är det signerade dragna kortet.

Rekvisita

En PK-ring på högra handens ringfinger eller en neodym-magnet som fästs under ett plåster i höger handflata invid ringfingrets rot. Ett kort förses med en neodym-magnet enligt bilden och ställs vikt till fjärdedels storlek under ett uppånervänt vinglas. Jag klistrade fast magneten (12 mm i diameter) med hjälp av en lim-pistol. Var noga med polariteten så att kortet fäster vid handflatan i rätt riktning. Att placera magneten på handen och på kortet i dessa positioner gör att kortet inte syns under handryggen när kortet har attraherat handen.

Utförande

Låt en åskådare dra ett kort, signera det och sedan lägga tillbaka kortet i kortleken. Kontrollera det dragna kortet till toppen av kortleken med din favoritmetod. Gör sedan en falskblandning och säg därefter att du nu med dina "känsliga fingrar" ska försöka hitta kortet. Lyft av en del av kortleken och visa upp bottenkortet mot åskådarna. De kommer att säga att det är FEL kort och du svarar att du ser det för det är inte signerat, men påpekar samtidigt att detta är ett "indikatorkort" (t.ex. Ruter fem). Lägg tillbaka övre delen av leken och bokstavera R, U, T, E, R, F, E, M samtidigt som du räknar av korten från toppen av leken. Visa upp det kort som du stannar på vid räkningen. Du får nu ånyo höra att det är FEL kort av åskådarna.

Vänd nu leken med bilsidan snett fram mot åskådarna och bläddra igenom leken utan att visa det dragna kortet (ligger nu underst i leken med baksidan mot vänster handflata). Konstatera att kortet är borta och titta upp på åskådarna. Gör nu en "Mercury card fold" (det finns hur många instruktioner som helst på "Youtube" om hur detta genomförs – bara sök) med det dragna kortet och fingerpalmera det vikt i

höger hand. Se till så att det är vänt på samma håll i handen som gimmicken är under glaset.

Säg nu att du nog måste utnyttja ditt "Emergency-card" trots allt och lägg ner kortleken på bordet. Lyft och vänd på glaset med vänster hand. Håll det fingerpalmerade kortet lite snedställt ut från handen (se bild). Gör nu en switch genom att sänka handen (gör detta inte för långsamt) så att gimmicken hamnar mellan det fingerpalmerade kortet och handflatan. Sikta så att vänstra delen av gimmicken kommer mot PK-ringen/magneten under plåstret. Gimmicken kommer att fästa snabbt. Det blir därefter mycket lätt att skjuta upp det dragna kortet med tummen mot pekfingret för att där hålla fast det i ett "pincett-grepp".

Släpp sedan ner kortet i glaset och tag därefter glaset i höger hand. Gå fram mot åskådaren som dragit kortet och "häll" ut det i hans hand.

Alkemi av Dag Lofalk

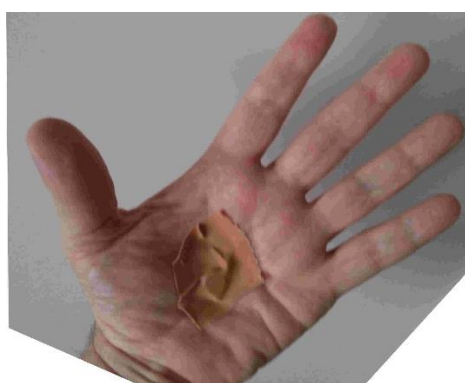
Här är ett bra trick som Dag Lofalk konstruerat. Dag har fyndigt valt att kalla tricket för Alkemi, som jag ser som en koppling till den äldre tidens vetenskap där det skulle vara möjligt att ur tomma intet skapa guld. Basen är de fem elementen. Här producerar Dag en guldkedja med hjälp av några guldspån.

Att göra guld har alltid varit intressant i olika sammanhang. Under medeltiden sökte man efter de vises sten som påstods kunna för-vandla alla metaller till guld.

Här är en effekt som får det att framstå som du skapar guld direkt ur luften enbart med hjälp av lite guldstoff.

Vad du behöver är, hudfärgad Leukoplast, en liten platt neodym-magnet, en billig kedja som ser ut som guld men är magnetisk och en liten burk med guldflingor.

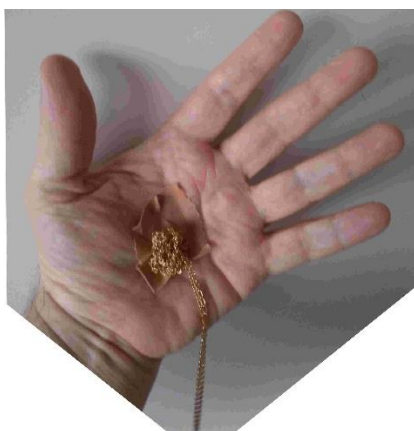
Du fäster magneten i handen med hjälp av Leukoplasten. Fäst övre delen av tapen mitt i handen och sätt dit magneten.

Släta ut tapen så att magneten hamnar långt ner mitt i handen.

På grund av den hudfärgade tapen är det svårt att se vad som finns i handen särskilt om man ser upp med vinklarna.

Ladda nu på den magnetiska guldkedjan från ena ändan så att det blir en ände som kan läggas överst och är lätt att få tag på.

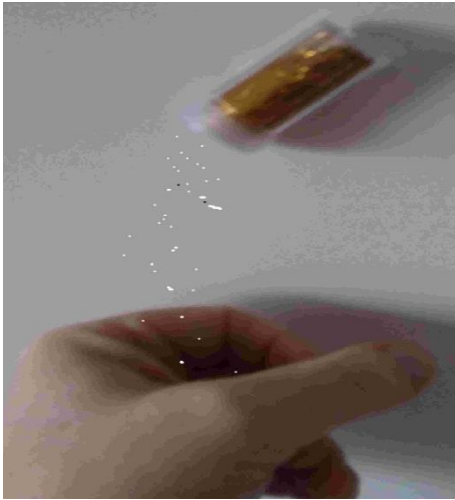
Slutligen har du en liten hög av kedjan som ligger dold i handen med ena änden överst.

Du kan nu använda handen ganska fritt och även ta och hålla i olika saker vilket gör

att handen verkar tom.

När du är redo att göra guld knyter du handen lite lätt och strör några guldkorn ner i öppningen.

Uttala högt en bra alkemisk formel för att skapa guld och ta med tummen och pekfinger tag i den ända av kedjan som ligger överst och dra sakta upp kedjan ur handen.

Affärer för kedja etc: Panduro hobby eller webben. Leukoplasten finns på Appoteket.

DEN BÄSTA TUMTIPPEN

Jag väljer nr 91 som den bästa Tumtippen. Det är främst ett reportage från vår första Johnny Lonn Memorial kongress. Året var 2018 och tävlingen vanns av Seth.

Styrkan i numret är de vackra bilderna som Olav Holten tog under tävlingen.

Sen jobbade jag mycket med texterna och strävade efter att Johnny Lonn's humor passade till bilderna.

Här ett urval av bilder och text. Som avslutning på detta jubileumsnummer avsluar jag med ett av Johnny Lonn's favorittrick som också var med i nämnda nummer.

Jag börjar förstås med kursbilden från Dag Lofalk och min kurs "Trolla som proffsen" på Folkuniversitetet. Det var första gången vi höll kursen.

Sju personer trollade upp den 13 december (år 2018) med strålande resultat. Det var Christina Fagerberg, Annie Fagerberg, Gunilla Stålfelt, Åsa Klefbom, Sara Lundmark, Johanna Lundmark och Sophie Perulf.

Varje person visade en akt med tre trick vardera, som man lärt sig under en sexveckorskurs med Dag Lofalk och Crillo som instruktörer.

Upp trollningen bedömdes av Robert Söderblom från Magiska Bröderna och Svensk Magisk Cirkel samt Johanna Adsjö från Magiska Bröderna. Robert, som är en van bedömare vid introllning och tävlingsdomare, har tidigare inte sett så professionella introllare. Johanna var imponerad också särskilt av tjejernas scennärvaro och deras humor.

Johnny Lonn Memorial

En återblick med foton av Olav Holten och historier och minnen med Johnny Lonn.

Tre värdiga pristagare i Johnny Lonn Memorial.

3:a Dozzie, 1:a Seth, 2:a Love

Ett av Johnny Lonn's kommenterar var att det skulle vara *roligare och gå fortare*. Han sa också:

Vad är det viktigaste när man möter en tiger i djungeln? Jo, att man springer lite fortare än den man har med sig.

Själv började jag att springa fortare kl. 9.00 på morgonen den 19 september. Då gick jag in till min chef på reklambyrån, där jag hade arbetat några år och sa: "Jag går ut och röker". Sedan kom jag aldrig tillbaka. Han måste ha undrat vart jag tog vägen. För han visste att jag inte rökte.

Visserligen var det här den 19 september 1970. Jag hade bestämt mig att istället för att arbeta 8 timmar om dagen och bli chef och arbeta 12 timmar om dagen, skulle jag bli artist och arbeta i ca 10 minuter om dagen. Det behöver man inte vara Einstein för att kunna räkna ut att det låter som en behaglig tillvaro.

Johnny Lonn glömde ibland

Johnny Lonn hade ett engagemang på en av Silvans trollerishower i Italien.

Min akt innehöll musik.

"Vem är det som har skrivit musiken" frågade producenten efter showen.

"Jag har ingen aning" sa jag.

"Då blir det inga pengar", svarade producenten.

"Jag har ett problem", sa jag till Silvan, "jag har glömt bort vilken som skrivit musiken till min show."

"Säg att det är Beethoven", svarade Silvan.

En utmärkt idé. Då gick jag till producenten och sa "det är Beethoven, som har skrivit musiken".

"Nej, nej, den finten går jag inte på. Du får inga pengar förrän jag får det riktiga namnet", sa producenten argt.

Det var bara att åka hem till Irené och leta rätt på kompositörens namn och skicka till producenten. Pengarna kom.

Steen Pegani som dealer

Johnny Lonn om försäljning

Enda skillnaden mellan att sälja bilar eller att stå på scen är att om man inte är bra, så kanske publiken börjar att kasta tomater efter tio sekunder. Bara en vegetarian kan tycka att det är roligt.

Ett läkemedelsföretag skulle sälja läkemedel till ett uland där läskunnigheten var väldigt liten. Så man ville göra det så enkelt och effektivt som möjligt i sin reklamkampanj. Man använde 3B metoden.

Man gjorde tre bilder. Första bilden visade en sjuk man. Andra bilden visade en man som tog en tablett och tredje bilden visade en frisk man. Ingen köpte tabletterna. Varför då? Jo, i det här landet läste man från höger till vänster. Så de som såg reklamen såg en frisk man som tog en tablett och blev sjuk.

Johnny Lonn om att flyga

*Många människor är rädda för att flyga. Men det är inte flyga som är farligt. Det är **störta som är farligt. Speciellt den sista centimetern.***

En del människor är rädda för att det ska vara en bomb med på flygplanet. Att det ska vara en bomb med på ett flygplan är en chans på hundra miljoner. Att det ska vara 2 bomber på ett flygplan är en chans på tusen miljoner. Därför har jag alltid en bomb med mig när jag är ute och flyger.

Johnny Lonn om astrologi

Tror ni på det övernaturliga. Spöken, astrologi osv.? Astrologi är ju bara trams. Men å andra sidan är vi skyttar väldigt skeptiska. Min morbror som kan mycket om det här, sa igår till mig att spöken finns inte. För det borde han veta, för han har varit död i 20 år.

Johnny Lonn det ska fortare och vara roligare

Jag kanske ser ut som en idiot. Jag kanske låter som en idiot. Men låt inte lura er, jag är det också.

Jag blev stoppad av polisen igår.

Du sa polisen, nu ska du blåsa i ballongen.

Jag svarade, jag blåser inte i nån ballong.

Hörru du sa polisen, om inte du blåser så blåser jag. Och då åker du likt förbannat fast.

Den som skrattar sist tänker långsammast.

När jag föddes var jag så liten att mina föräldrar trodde att jag var ett barnbarn.

Pappa tog aldrig med mig till zoo. Vill dom ha grabben, så får dom själva komma och hämta honom, sa han.

Det är synd om oss som är korta. Vi är de sista som får reda på att det har börjat regna.

Jag håller på tills ni tycker det är roligt.

Johnny Lonn om Minnet

Jag var en gång med i någonting som hette Supersvararna med Lars-Gunnar Björklund. Svarade man rätt på ett antal frågor så gick man vidare till nästa omgång. Plötsligt var jag och en annan artist i finalen. Den andra artisten fick då frågan: Vem var ledare (Olle Nordin) för svenska landslaget i fotboll i VM i år i Italien (1990). Det var en lätt fråga. Hela Sverige visste. Varför fick inte jag den tänkte jag. Då sa artisten: "Jag vet inte".

Då får min hjärna kortslutning, hans namn var som bortblåst. Min hjärna var grå i alla nyanser. Hela Sverige kommer att se vilken dumskalle jag är. Vänner, familj, släktingar, vad ska de säga?

Nu var goda råd dyra. Förbundskaptenen fick på skallen i alla tidningar för att det gick så dåligt för Sverige. Han försvann till Norge.

Så jag sa att jag inte ville prata om honom.

Lars-Gunnar sa: "Du måste svara på frågan".

"Nej det tänker jag inte göra," svarade jag.

Efter ett tag bestämde sig producenten, som antagligen var fotbollsintresserad att jag skulle få en ny fråga, som jag svarade rätt på och vann.

Efter att programmet var inspelat kommer de ut från inspelningsbussen och tyckte att jag var iskall som vägrade att svara på frågan och dunkade mig i ryggen.

De vandrande mynten

Ett av Johnny Lonns favorittrick. Johnny visar två mynt. Här en femkrona och en tia. Han lägger mynten i vänster hand. Tar bort den synliga tian. Knyter vänster handen samtidigt som han visar åskådaren att han har tian i höger hand. Läger tian i fickan och frågar åskådaren "vad har jag kvar i handen." Åskådaren svarar "du har femkronan kvar". Johnny öppnar handen och där finns femkronan och tian.

"Det var kanske ett för litet mynt", säger han "titta nu noga, så tar jag det här myntet istället." Johnny tar femkronan med höger hand och knyter vänster hand. Visar femkronan tydligt och lägger ned myntet i fickan. Frågar åskådaren "vad har jag i handen." Oavsett vad åskådaren svarar öppnar Johnny vänster hand och där finns nu en tärning.

Du behöver

En femkrona och två tiokronor. En tia har du limmat fast på femkronan.

Du behöver också ett ytterligare föremål, som du avslutar tricket med. Vi har här en stor tärning, men det kan också vara en sedel, en liten parfymflaska eller en ring.

Utförande

Tärningen lägger du i din högra ficka.

Visa myntet. Femkronan med den limmade tian visar du förstås med tian dold. Lägg tian över femman. Myntet ska vila på handens fingrar.

För höger hand mot den vänstra. Börja rörelsen med att handflatan (höger hand) är utåt så att du visar att du inte har något i handen. När höger hand kommer mot vänster hand vrider du höger hand, så att knogarna är uppåt. Du tar tian (den icke

limmade tian) med höger hands tumme och pekfinger. Lyft höger hand samtidigt som du knyter vänster hand.

Femkronan med den limmade tian vrids då ett halvt varv, så att den limmade tian kommer överst. Vridningen sker automatiskt eftersom "femkronan" ligger på handens fingrar.

Åskådaren ser tydligt att tian tas bort. Du försöker inte heller dölja vad du har tagit utan förstärker effekten genom att du tittar på den synliga tian, som du lägger ned i din högra ficka.

Du tittar på din vänstra hand och frågar åskådaren vad du har där. Åskådaren blir säkert förvånad när hon ser att du har kvar båda mynten, men hon kommer bli än mer förvånad.

Vi backar lite i rutinen. Du har den tagna tian i höger hand. När du lägger tian i fickan, tar du samtidigt upp tärningen som du gömmer – palmerar – i handen. Du behöver inte oroa dig att åskådaren upptäcker vad du har i din högra hand, då all hennes uppmärksamhet kommer att vara på din vänstra hand. Höger hand låter du vila mot bordet.

Vänster hand är öppen med den limmade tian ovan femkronan. För höger hand mot vänster hand.

Ta myntet (egentligen mynten) med höger hands tumme och pekfinger så att femman visas mot åskådaren.

För myntet uppåt och snett vänster med höger hand. När myntet i höger hand passerar vänster hands pekfinger släpper du tärningen till din vänstra hand.

Samtidigt som höger hand lämnar vänster hand knyter du vänster hand.

Du visar tydligt att du tar bort femkronan. Du lägger "femman" i fickan och visar sedan höger hand tom. När du frågar vad du har i handen (samtidigt som du tittar mot din vänstra hand), svarar åskådaren vanligen tian, men ibland också att handen är tom. Oavsett svaret öppnar du handen och visar tärningen. Vi lovar att effekten är stor.

Kommentar

Vid ett tillfälle hittade inte Johnny tärningen, som han brukade avsluta tricket med. Han såg en vinkork. Den fick ersätta tärningen också i fortsättningen. Johnnys kommentar när han öppnade handen och visade vinkorken var *ibland känner man sig lite korkad*.

Nu har den gamla femman ersatts av en mindre guldfemma. Mitt råd är att fortsätta med den gamla femman. Eller använd en silverdollar.

Tumtippen

Slutligen vill jag tacka Stefan Haglund för ditt arrangemang i klubben!

